

vart - är

mannen, han vilken vandrar utmed stranden
hör sanden berätta om havet vilket önskade se utsikten
tack och lov att du lät det ske sa mannen till havet
med en stämma som en smekning
och jag tackar dig man att du berättar vidare

molnen flätar en matta av pärlemortrådar
träden håller en hängmatta given av moln
däri vaggas jag in i stillhet

ur den vita öknen lyfter en häger
rör vid sandens vita vågor
kristallblad andas rymd.

vart är dessa stigar komna
lagda i en sockerskål slipad av glas
blåsaren andades prisma ljus däri
stigar smälter i soldanings källa

rad till rad, bok till bok
ordhus hållna av hjärtas stämma
reser inte hinder håller dörrar öppna
vredet är ditt hjärtas sigill

ser du, jag håller detta vatten i detta glas
bubblor, syre kläder glaset insida
vattnet i glaset är fräscht kallt rent
det finns inte en hand vilken lyfter glaset till munnen
inte en mun vars läppar säras för att dricka vattnet

bedjande, bedjande blick
tyck om mig, tyck om mig; se mig i den jag är
vägarna är så långa mina böner så slitna
skammen har blivit min ersättare
rinner in i skuggan

skogshjordar lapar solfläckar
i krönet rinnandes in i ängshänder
torv med gyllenstänk
värmer åsens veckade pannor
skogsfolk viskar värnad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten